

FLOKKURIN

VALIÐ. Víst stundar það móti vali, í útvarpinum hoyra vit um valfundir ella sum tað fyrirlis verður nevnt: politiskir fundir, men hvør man ivast í, at flokkarnir longu eru farnir at egna.

Tað er skiligt, at andstöðuflokkarnir longu kenna seg nýddar at fara til verka, tí skulu teir hugsa um framvegis bert politiskt at ana, so er tað ikki ov tíðliga at gera veljarumum vart við, hvussu negativir teir hava verið undir hesi landstýrissetuni — og fyrri flokkflokkum, hvussu ússalig úrslit hansara voru aftaná at hava sitið í 8 ár á stjórn appallinum, ja, enná í reinum meiralaði í landstýrinum.

Í rúmarí við verður hvøkkurin minni millum manna!

Eisini vit javnaðarmenn leggja til brots fyrri at vinna stórra og fleiri sigrar. Vit vinna teir ikki í kraft av máttloysi andstöðuflokkanna ella hugsjónarløysu hins borgarliga afturhalds.

Vit hava óteljandi storsligin úrslit at visa á; men vit skulu eisini brynja okkum til stríð og sigur fyrri nýggjum, størum og glæsiligum úrslitum!

Allir leggja vit rygg til — og nakrar kronur við.

Gerið tað sama flokksfelagir víða um land!

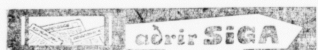

Næstseina leygarkvöld var Erlendur Patursson í Klakksvík, har hann á almennum fundi greiddi frá andstöðu tíð veldisflokkssins í Felagsmarknaðarmálinum.

Sum heild kom einki nýtt fram um hesa andstöðu men heldur var hon nýtt andi linari, um vit fara eftir tí, ið tjóðveldismennu hildu fram undir orðskiftinum á tingi, tá marknaðarmálið var til viðgerðar har.

Erlendur Patursson gjordi lítit burtur úr handilsviðurskiftum okkara við úrheimin, men hefti seg meira við størpolitisk og hernaðarlig tilfokk hjá londum, sum eru ella atla at fara upp í marknaðarsamgonguna. Hetta man ivaleyst hava samband við, at so gott sum øll okkara marknaðarlond — bæði teir, vit selja til og keypa frá — annaðhvørt eru ella royna at gerast limir í hesum mikla marknaðarfelagsskapi.

Erlendur Patursson segði eisini, at hann var vorðin væl klókari í hesum máli nú enn fyrri einum ári síðan — tá mælti tjóðveldisflokkurin til at fara upp í Felagsmarknaðin, tí har voru hovudsmarknaðarlond okkara. Nú enn fleiri av okkara hovudsmarknaðarlondum feita sær upp í henda felagsskap — mótmælir tjóðveldisflokkurin.

«DIMMALÆTING» viðger rumbólroyndir andstöðuflokkanna í málinum um føroyskt vaktarskip og minnir fólka flokkinn á framdar vartokur, ið vit ikki orkaða at gjalda, tá ið á stóð. Bláðið skrávar m. a.:

«... Bevaras vel, men Fólka flokken burde í det mindste af gammel erfaring som ansvarligt flertalsparti have faet tilstrækkelig belæring i fortidige bitre erfaringer af at slå brod op, som den ikke magtede. Vel er det en national bedrift at gå igang med veldige opgaver, men det veldige og navnlig det nationale gar alt for ynkeligt i stykker, når man begæfter nodede til at se sandheden i øinene og kryber til Danmark for at bede om hjælp til at komme ud af de økonomiske besværligheder påny, som man frivilligt har pådraget sig...»

AVSKRIVINGAR. Tað er væl soleiðis, at fólki flest ikki geva seg størvegis av við at lesa lógir, og vanliga eru teir mongu lógargreinarar so torskildar — eitt nú, tá tað í kunngerðum einans verður víst á eitt orð ella eitt tal, ið er broytt — at ein litið ella einki hevur fingið burtur úr, tá litið er.

Eg fari at biðja bláðið siga mer, hvussu tað er avskrivning, tá ein hevur sett á stovn virki við nýggjum maskinum til idnaðarbrúk — hvussu nógv ein hevur loyvi at skriva av?

N. K.

SVAR: Sambært galdandi avskrivningarlóg kunnu maskinar avskrivast við 10 pst. og virkshúsin við 4 pst. av virðinum. Vanlig sethús kunnu ikki avskrivast, um so er at maskinar eru uppsettar í sambandi við tilfok.

Bláðstj.

«FINTAN»!!

Í Dagblaðnum siggi eg, at Hákon Djurhuus roynir at «mótpróva» ymiskum, sum staðið hevur í Sosialinum og sum sipar til hendingar undir fólka-flokklandsstýrinum — m.a. um havnaætlana.

Minnst meg rætt, var tað í 1952 — Hákon Djurhuus var landsstýrismaður og hevði havnaætlani í hondum — at landsstýrisflokkarnir komu í minniluta á tingi, tá atkvøðast skuldi um uppskot frá landsstýrinum at forða framtidarlíggum havnagerðum.

Tá Hákon rakti við hetta, tók hann í D. P. Danielsen, lógtingsmann, lyfti honum á og rópti: «Fintan!!»

Soleiðis var málið um at støða øllum havnaætlunum, sum enn ikki vóru í gerð, samtykt!

Hjástaddur.

Ferðslulóg . . .

(Framhald frá 3. síðu) eing og hevur t. d. yvir 0,5 promillu av spiritus í blóðinum, kemur undir revsing. Henda reglan er galdandi í øllum norðurlondum uttan í Danmark, men tað er jú ikki neyðugt, at vit í øllum forum skulu taka eftir tí danska; tað er í fleiri forum meira hósandi hjá okkum at taka eftir øðrum londum. Tó skal viðmerkjast, at stærk roddir eru frammi í Danmark at fáa sett fast promillumark.

Kr. Djurhuus helt ikki vera grund til at broyta reglurnar um rúsdrekkaávirkan. Maður kann eisini vera til fara fyrri ferðsluna, um hann er overvaður. Dómstólarnir eru teir rottu at taka avgerð í slíkum málum. Skilti, at allir orðforarnir vóru á einum máli um, at hetta uppskot eigur at vera samtykt.

J. P. Davidsen helt ikki, at neyðugt var at seta ferðina upp, tí her hjá okkum eru strekkini ikki so long, at tað er neyðugt at koyra so skjótt sum ádrastadni. Tók undir við J. Lindenskov, at ikki er rætt at hava eins strangar reglur fyrri knallertum — og fyrri so vitt fyrri lættari koyritoy sum fyrri stórra koyritoy. Mælti til, at tað heldur verður lógtingið enn sóknarstýri og kommunur, ið áseta takstir.

Hans Iversen var av teirri áskoðan, at landsstýrið er tað rætt at áseta gjöld. Tað er neyðugt, at fleiri vegir vera bottir, nú henda lóg skal setast í gildi; og tí átti vegatilskið at verða hækkað so mikið, at kommunurnar fáa so mikið størri stuðul, at vegirnir kunnu umvælast til nýsluna.

Málið í lógaruppskotinum er vónaligt. Um tað er máltovurnir, ið hevur æruna fyrri hesum málbúnað, er tað betur, at landsstýrið heldur seg burtur frá honum. Tað er, Harrin havi lof, tiberu danskt mál eisini í löginu, so bilmenn kunnu skilja hana. Lat máltovnin gera sitti; men lat okkum heldur brúka tað goða, gamla og rættu forovska málið.

J. Fr. Óregard: Ívassamt er, um rætt er at uppseta málið fyrri ferðina. Skilti ikki partamenn sínar, tá teir siga, at knallert ikki skal hava koyritoy og tó tryggja. Var annars samdur við Hákon Lindenskov, at eingin má koyra rúsdrekkaávirkaður. Óskil er tað, at bilar brúka floytuna so nógv. Skal bilmaður eftir fólki, stendur hann og yfir, so grannalagið ofta vaknar av gæningum. Tað eru nógv, sum sókja um at fáa bilar; men valutastýrið hevur at kalla í hvørjum fori vent sær fyrst til sóknarstýrið, um tað er neyðugt at fáa fleiri í sóknina, men tað er so at siga óangantið, at nakar nekta fyrri tí.

Marius Johannesen mælti til at seta ferðina upp og var annars fegin um lógaruppskotið. Vildi, tó viðmerkja, at málbúnaðurin, eftir hansara tykki, var vana liggur, ja ívassamt var, um tað ikki kundi sigast, at uppskotið alt sum tað var, í føroyska málbúnaðinum, var ein stór málspilla.

JAVNAÐARMANNASIGUR . . .

(Framhald frá 2. síðu)

HVAT ER NÁÐA FYRI ARBEIÐARA FJOLDINA UNDIR HESUM LANDSTYRINUM?

Arbeidarin

Løgmaður fekk lonarspurningin fyrri lógtingið, tá ið stóð fæst hjá arbeidara-feløgnum.

Aftaná hart og langt stríð varð lonin hjá arbeidarunum hækkað við 41 oyrum um tíman og fyrri framtíðina skrásett ¼ % hægri hækking eftir pristalinum enn áður.

Arbeidaravinnan vann lonarhækking í sama mun sum arbeidarin.

FISKIMAÐURIN FINGIÐ

Minstalon hækkaða frá 650 til 900 Fiskipristilskot til útróðramenn heima frá 2 og 5 oyru til 6 og 9 oyru atvikavist fyrri dekkisfor og opnar bátar, og fyrri útróðramenn í Grønlandi varð stundungurin tvifaldaður.

Fyrri fiskimenn, arbeidsmenn og øll landsins minnument fingið:

- a. folkapensjón,
- b. avlompensjón
- c. einkjupensjón
- d. hækking av studninginum til einkju — og einkjumaannabørn.
- e. forsorgarhjálpi til øll treingjandi, ið ikki eftir aðrari lóg fáa studning.
- g. barnastudningur til allar forsyrgjarar, 80 kr. fyrri barnið hjá honum, ið liggur undir 9000 kr. í skattainntøku og 60 kr. til teirra, ið hava eina skattainntøku yvir 9000 kr.

Eina íteggjarskipan við peningi til,

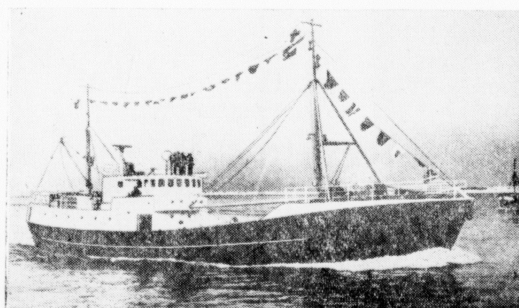
Fr. Hansen helt ferðina í dag vera eitt stórt problem, bilar komu fúkadir eftir vegnum, so tað var ofta 6 ferðir teir loyvu 15 km. og meira. Heldur er neyðugt at seta strangari reglur fyrri fólki, sum koyra rúsdrekkaávirkað, enn at maður ikki má reida tað við kenning. Tað má vera prisráðið, ið er tað rætt at áseta takstir saman við bilfak-feløgnum. Betur var, um tað vóru bussar, ið roktu rutukoyring, enn at smáir bilar gera tað. Annars var tað beinari hjá okkum tingmonnum, tá landsstýrið næsta ferð kemur við so ringum foroyrum máli, at senda uppskotið aftur til landsstýrið.

Aftan á sakliga viðgerð var málið beint í lógarnevndina til viðgerðar. Í lógarnevndini sita: J. Fr. Óregard, Sámuel Petersen, Trygve Samuelsen, Sigurð Joensen og Poul Petersen.

LITIÐ VIGNAST

Erlendur Patursson ferðast kring landið at halda fundir. Tað erfelagsmarknaðar sangongan, ið liggur undir hoggum; men litið sigst at vignast hjá honum.

SKIP SKIP SKIP

NÝBYGNINGAR: Linuskip, hekkutrolarar, trolarar og ferðaskip útvegast. Biðið um tilboð og treytir. Kappingarforir prisir frá innlendskum so væl sum útlendskum verftum.

FA. CHR. DIDRIKSEN

Tinghúsvegur 23, Tórshavn, tlf. 2056, aftaná kl. 18 tlf. 2074.